

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2021 - 1707

Doknr.
391074

Dato
08-03-2021

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 8. februar 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 316 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Spørgsmål nr. 316:

"Regeringens udspil "Børnene Først" rummer flere forslag, der indebærer en 3-års grænse. F.eks. forslaget om, at kommunen skal vurdere, om barnet skal bortadopteres efter 3 års anbringelse (forslag 7), forslaget om, at der efter 3 års anbringelse automatisk skal ske en vurdering af, om anbringelsen skal være permanent (forslag 9), og barnets ret til efter 3 års anbringelse at anmode om en permanent fjernelse (forslag 14). Ministeren bedes redegøre for:

- baggrunden for at sætte skillelinjen ved 3 år,
- hvilke konsekvenser det vil have for både forældre og kommune til at afslutte (den eventuelt frivillige) anbringelse, før den runder de tre år,
- hvilke overvejelser ministeriet har om konsekvenserne for konfliktniveau ved en sådan fast grænse,
- hvilke overvejelser der har været om konsekvenserne for barnets følelse af ansvar ved en sådan fast grænse,
- hvor mange anbringelser – på henholdsvis institution og i plejefamilie – det vurderes årligt at være omfattet af 3-års grænsen, hvis bestemmelserne var gældende i dag,
- hvordan muligheden videreført anbringelser anvendes i dag, og hvorfor ministeren ikke finder denne tilstrækkelig?"

Svar:

Hensyn til kontinuitet i barnets opvækst er helt centralt for forslagene i regeringens udspil 'Børnene Først'. Langt de fleste børn, der er anbragt i mere end tre år, er også anbragt, når de fylder 18 år. Det er allerede i dag muligt at træffe afgørelse om videreført anbringelse efter servicelovens § 68 a, når et barn eller en ung har været anbragt uden for hjemmet i mindst tre år, og betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt. Det blev indført med et bredt flertal i Folketinget i forbindelse med Barnets Reform, og det er efter min opfattelse fortsat grundlæggende fornuftigt, at grænsen er sat ved tre år.

Af VIVE's rapport 'Kontinuitet i anbringelser' fremgår det, at muligheden for videreført anbringelse efter servicelovens § 68 a blot har været anvendt 121 gange i perioden 2009-2015. Størstedelen af afgørelserne beroede på sager, hvor det anbragte barn var i alderen 3-10 år. Regeringen har derfor vurderet, at der er behov for at styrke denne mulighed for en mere permanent anbringelse, som det også foreslås i udspillet, for at sikre ro og kontinuitet for barnet.

Der vil altid være situationer, hvor forældre trækker deres samtykke til en frivillig anbringelse. Derfor er reglerne i dag således, at kommunerne i den situation har mulighed for at vurdere, om der er grundlag for at ændre anbringelsens form til en anbringelse uden samtykke. Disse regler vil også gælde fremover. Jeg er således ikke bekymret for, at kommunerne vil afslutte anbringelser for børn, hvor anbringelse fortsat er nødvendig, som følge af regeringens udspil.

Det kan ikke undgås, at indførsel af regler, der skal sikre børnenes tarv, i nogle situationer kan stå i modsætning til det, som forældrene ønsker, og at det kan medføre konflikt. Her er det regeringens ønske, at barnets behov for tryghed og stabilitet kommer først.

Men det er samtidig ikke hensigten med forslagene at lægge ansvaret over på barnet. Det er kommunen, der forpligtes til at vurdere sagen. Og vi sikrer saglig og kvalificeret belysning ved at stille krav om, at der skal laves tilknytningsvurdering af en autoriseret psykolog.

Hvad angår forslag om barnets ret til at anmode om en permanent anbringelse, så skal det ses i sammenhæng med, at regeringen generelt ønsker at give børnene flere rettigheder og en stærkere stemme i egen sag. Det er dog fortsat de voksne, der bærer ansvaret, og som har pligt til at løse udfordringerne.

Antal anbringelser, der varer mindst tre år

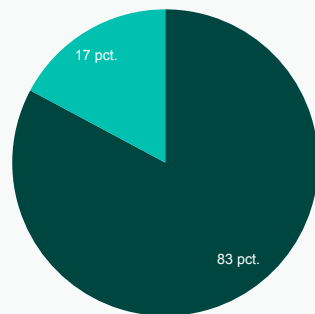
Langt størstedelen af børn, der bliver anbragt uden for hjemmet for første gang i 0-12-årsalderen, er stadig anbragt tre år efter anbringelsen er iværksat. Det gælder 83 pct., jf. figur 1.

De børn og unge, som er anbragt i mindst tre år, er derudover oftest anbragt resten af deres barndom. Omkring 85 pct. af børn og unge, som er anbragt i mindst tre år, og som var under 13 år på anbringelsestidspunktet, er stadig anbragt efter 10 år, eller frem til de fylder 18 år, jf. figur 2.

Figur 1

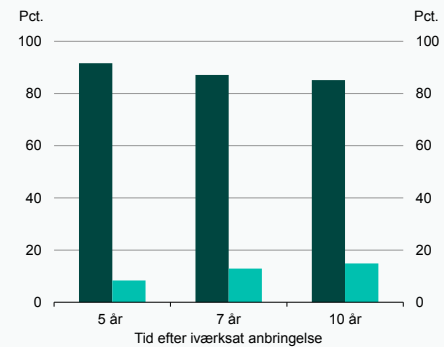
Andel af førstegangsanbringelser blandt børn*, som mindst varer 3 år

■ Stadig anbragt 3 år efter ■ Ikke længere anbragt

Figur 2

Varighed af anbringelser blandt børn*, som har været anbragt i mindst 3 år

■ Stadig anbragt ■ Ikke anbragt

Note: *) 0-12-årige.

Anm.: Omfatter 0-12-årige børn, der fik iværksat en førstegangsanbringelse i perioden 2008-2011, og som findes i befolkningsregistret ultimo anbringelsesåret. Figur 2 viser, hvor stor en andel af de anbragte børn (med anbringelser af mindst 3 års varighed), som stadig var anbragt efter hhv. 5 år, 7 år og 10 år. Da anbringelsesstatistikken kun går frem til 31. december 2019, omfatter opgørelsen af andelen, som stadig var anbragt efter 10 år, ikke anbringelser i 2010 og 2011. Unge, der var anbragt op til det 18. år, og som fyldte 18 år inden 7 år eller 10 år efter deres anbringelse, indgår i 'stadig anbragt'.

Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks registerdata.

Ser man på, hvor mange førstegangsanbragte i 0-12-årsalderen, som i 2019 havde været anbragt i tre år, drejede det sig om i alt 859 børn og unge. Heraf var 629 børn og unge anbragt i plejefamilier, og 230 børn og unge anbragt på døgninstitution eller opholdssted mv., jf. tabel 1.

Tabel 1 viser således, hvor mange af de i alt 1.082 førstegangsanbragte i 0-12-årige i 2016, som stadig var anbragt 3 år efter anbringelsen i 2019.

Tabel 1

Antal førstegangsanbragte 0-12-årige i 2016, som stadig var anbragt 3 år efter i 2019

	Førstegangsanbragte i 2016	Stadig anbragt 3 år efter i 2019
Døgninstitution mv.	319	230
Plejefamilie	763	629
I alt	1.082	859

Anm.: Omfatter 0-12 årige, som fik iværksat en anbringelse i 2016, og som ikke tidligere havde været anbragt uden for hjemmet. Anbringelsessted er opgjort på tidspunkt for iværksættelsen. Der kan være børn og unge, der har haft midlertidige ophør i anbringelsen fra anbringelsen og 3 år frem.

Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks registerdata.

Med venlig hilsen
Astrid Krag

Bilag:

Bilag 1 - VIVE (2018), Kontinuitet i anbringelser – Delrapport II: Når forældre og forvaltning mødes